Dosarul nr. 5r-57/25
4-25100199-18-5r-14072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

29 august 2025 or. Ștefan Vodă

Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vitalie Fachira
Grefier Violeta Gotornicean
Cu participarea: agentului constatator din cadrul IP Ștefan Vodă, Alexandru Ostafii,
în lipsa: petiționarului Elena Zavelișca, citată legal pentru ședința de judecată,

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, contestația înaintată de Elena Zavelișca, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în s. *****, r-ul Ștefan Vodă, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din ***** seria nr. MAI***** și decizia de sancționare din ***** , prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La *****, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, Alexandru Ostafii, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, în privința Elenei Zavelișca, pentru faptul că, în perioada anului 2024 a pretins și a primit pentru sine urmare a implementării de către orgenizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul contului bancar deschis în Federația Rusă la Bc Promsvyazbank, mesaje în număr de 8 (opt) pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral.

Prin decizia agentului constatator Alexandru Ostafii, adoptată la *****, Elena Zavelișca a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei.

La 09.07.2025, Elena Zavelișca a depus la IP Ștefan Vodă o contestație care vizează anularea procesului-verbal contravențional întocmit în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Contestatoarea invocă lipsa vinovăției, susține că fapta nu a fost comisă, iar procesul-verbal ar fi nul pentru că nu ar conține descrierea completă a faptei și a temeiului juridic. Se menționează lipsa unor probe concludente în susținerea acuzațiilor și se solicită încetarea procesului

contravențional.

La 14.07.2025, IP Ștefan Vodă a remis procesul verbal cu privire la contravenție și materialele dosarului contravențional pentru examinare în instanța de judecată.

La 17.07.2025, contestatoarea a depus în instanță o cerere cu privire la excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile. În motivarea cererii, se afirmă că probele ar fi fost obținute în mod nelegal, că nu ar avea valoare concludentă sau că nu respectă condițiile de formă și fond prevăzute de lege. Se contestă în special declarațiile martorilor, unele înscrisuri, precum și anumite materiale vizuale, invocând lipsa autenticității sau a legăturii directe cu fapta imputată. De asemenea, este invocat dreptul la un proces echitabil și se solicită ca dosarul să fie curățat de probele considerate necorespunzătoare, cu consecința încetării procesului contravențional. În aceeași zi, contestatoarea a depus în instanța de judecată o cerere de completare a contestației inițiale, declarând că acțiunile pentru care a fost sancționată nu ar fi avut un scop electoral, ci ar fi fost motivate de considerații umanitare sau de sprijin social, fără legătură cu procesul de vot. Se invocă caracterul disproporționat al sancțiunii aplicate și se solicită reevaluarea circumstanțelor cauzei.

Solicită petiționara Elena Zavelișca, în temeiul art. 443, 445 Cod contravențional, declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional.

În ședința de judecată planificată pentru data de 13.08.2025, contestatoarea Elena Zavelișca a absentat, solicitând, prin intermediul unei cereri scrise, amânarea examinării cauzei în vederea angajării unui apărător. Instanța a admis cererea, dispunând reprogramarea ședinței pentru data de 20.08.2025, la fel ignorată de aceasta. În consecință, cauza a fost examinată în lipsa petiționarei.

În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra *(cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31)*, or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Agentul constatator Alexandru Ostafii, în ședința de judecată a menționat că susține integral procesul-verbal cu privire la contravenție din ***** seria nr. MAI***** și decizia de sancționare din ***** și a solicitat respingerea contestației.

Examinând contestația înaintată în raport cu materialele cauzei, instanța de

judecată reține următoarele.

În sensul art. 395 alin. (1) p. 2) și (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

Potrivit art. 448 alin. (1) și (2) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Conform materialelor dosarului, la data de ***** de către agentul constatator Alexandru Ostafii, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, Elena Zavelișca, în perioada anului 2024, fiind simpatizanta partidului politic „ȘOR”, de la care a pretins sume bănești, dând numărul de telefon și datele buletinului de identitate, ca urmare a primit 5 mesaje de la PSB cu transferuri bănești din Federația Rusă în scopul de a susține partidul „ȘOR” la alegerile prezidențiale din 2024.

Prin decizia agentului constatator Alexandru Ostafii, adoptată la data de *****, Elena Zavelișca a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei.

Instanța reține că, la 09.07.2025, petiționara Elena Zavelișca, a depus contestație la IP Ștefan Vodă, astfel contestația a fost depusă în termenul prevăzut de Lege.

În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de

prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, în calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medicolegale, raportul de expertiză, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege nici o probă nu are valoare prestabilită, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, instanța reamintește că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Instanța de judecată, examinând în cumul totalitatea probelor, conchide că vinovăția Elenei Zavelișca în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional este deplin dovedită prin materialele cauzei supuse judecății.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de

autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar Elenei Zavelișca i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă contestatoarea nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale, la fel, instanța stabilește că Elena Zavelișca a fost audiată în cadrul procesului contravențional, fiindu-i asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de a-și angaja un avocat. Astfel, instanța constată valabilitatea și autenticitatea de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001)*.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contestatoarei Elena Zavelișca în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenienta nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate. Prin urmare acțiunile Elenei Zavelișca corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 Cod contravențional.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Elena Zavelișca nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială

corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea cerințelor formale prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Acesta cuprinde datele necesare privind identificarea persoanei, descrierea faptei, temeiul juridic, precum și mențiuni privind drepturile persoanei vizate. Prin urmare, nu se atestă niciun viciu de formă care ar atrage nulitatea absolută a actului.

Înscrisurile aflate la dosar, confirmă veridicitatea celor consemnate în procesul-verbal, iar contestatoarea nu a prezentat probe care să răstoarne situația de fapt stabilită de organul constatator. Simpla negare a faptei nu este suficientă în absența unor dovezi concrete.

De asemenea, instanța constată că lipsa unui acord de recunoaștere a faptei din partea contravenientei nu exclude posibilitatea constatării vinovăției, atunci când probele administrate sunt suficiente, coerente și coroborate.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, iar fapta imputată este clar individualizată și dovedită prin mijloace de probă obiective. Contestatoarea nu a demonstrat vreo eroare în constatare, vreo lipsă a formei legale a actului sau vreo atingere adusă dreptului său la apărare. Absența unui acord de recunoaștere nu echivalează cu nevinovăția, iar simpla negare a faptei, în lipsa unor probe contrare, nu poate răsturna constatările organului abilitat.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea Elenei Zavelișca vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Elena Zavelișca în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Totodată, instanța a luat cunoștință de precizările suplimentare formulate de Elena Zavelișca, depuse în faza pregătitoare a ședinței. Aceasta invocă, în esență, lipsa unui scop electoral al acțiunilor întreprinse, caracterul umanitar al gesturilor, libertatea de convingere politică și disproporționalitatea sancțiunii aplicate. După analiză, instanța constată că: aceste aspecte nu reprezintă fapte sau circumstanțe noi, ci constituie interpretări subiective ale acelorași fapte deja expuse și analizate în contestația inițială; nu au fost prezentate probe noi care să infirme constatările obiective ale organului constatator ori să susțină existența unui alt scop decât cel reținut (determinarea alegătorilor să voteze un anumit candidat); argumentul „umanitar” este lipsit de forță juridică în contextul unei fapte comise în campanie electorală, în proximitatea unei secții de votare și asupra alegătorilor, fiind contrazis de contextul factual și de momentul comiterii; invocarea dreptului la liberă exprimare sau opinie politică este nepertinentă, întrucât normele legale interzic expres oferirea de bunuri alegătorilor, indiferent de justificarea declarată.

Aceste precizări, formulate tardiv și neînsoțite de probe, nu sunt de natură să modifice sau să înlăture raționamentele deja reținute de instanță, ci doar reiau într-o formă reinterpretată apărările inițiale.

Completările formulate în faza pregătitoare de către Elena Zavelișca nu au caracter de noutate, nu sunt susținute probator și nu sunt apte să răstoarne constatările obiective privind comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Instanța va ține cont de aceste precizări doar în măsura în care confirmă poziția procesuală a contestatoarelor, însă nu le va reține ca

argumente valide pentru admiterea contestației.

Prin urmare, instanța apreciază contestația ca fiind nefondată, iar procesul-verbal ca fiind legal, temeinic și justificat, motiv pentru care urmează a fi respinsă contestația, cu menținerea în vigoare a actului sancționator.

Contestatoarea a solicitat, în completările depuse în faza pregătitoare, excluderea anumitor probe din dosar, calificându-le ca inadmisibile, invocând caracterul vag, lipsa autenticității, sau obținerea lor într-un mod pretins nelegal.

Instanța reține că, probele sunt orice date ce servesc la constatarea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, vinovăției persoanei și altor împrejurări relevante pentru examinarea cauzei, indiferent de forma în care sunt exprimate. Instanța este liberă să aprecieze probele în baza convingerii intime, formate prin examinarea coroborată, completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor cauzei.

În acest context, instanța reține următoarele:

1. Probele contestate sunt legal administrate. Materialele vizate sunt incluse în dosar cu respectarea cerințelor formale și au fost aduse la cunoștința persoanei vizate. Contestatoarea nu a indicat niciun viciu concret care ar demonstra nelegalitatea obținerii sau administrării acestor probe. Simpla nemulțumire față de conținutul lor nu le poate transforma în probe inadmisibile.

2. Legalitatea administrării probelor se prezumă. În conformitate cu principiul legalității și regularității procedurii, probele administrate de un organ competent se prezumă a fi legale, până la dovada contrară.

3. Aprecierea utilității și pertinenței probelor este de competența exclusivă a instanței – singura abilitată să stabilească relevanța, utilitatea și pertinența probelor. În cauză, probele invocate de organul de constatare sunt clare, directe și pertinente pentru stabilirea existenței faptei de corupere a alegătorilor.

4. Dreptul la apărare – respectat. Contestatoarea a avut posibilitatea reală să conteste și să comenteze conținutul probelor, inclusiv să propună contraproba sau să solicite audierea martorilor. Dreptul la apărare a fost garantat procedural, iar absența unor acțiuni procesuale din partea lor nu poate fi imputată organului de constatare sau instanței.

În lipsa unor argumente juridice sau factuale temeinice, cererea privind excluderea probelor din dosar se prezintă ca vădit nefondată, fiind bazată pe afirmații generale și speculații fără suport probator.

Instanța reține că probele contestate: sunt admisibile, fiind administrate de autorități competente; sunt relevante pentru examinarea fondului; au fost aduse la cunoștința părților; nu contravin normelor de procedură ori drepturilor garantate de lege. În consecință, cererea de excludere a probelor urmează a fi respinsă.

În circumstanțele enunțate, instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației Elenei Zavelișca prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal cu privire la contravenție

din ***** seria nr. MAI***** întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, Alexandru Ostafii, și decizia asupra cauzei contravenționale din ***** potrivit căreia Elena Zavelișca a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenție prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 25000 lei, urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu art. 448, art. 460, art. 462 Cod Contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația înaintată de Elena Zavelișca, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din ***** seria nr. MAI***** și decizia de sancționare din ***** , emise în procesul contravențional de învinuire a Elenei Zavelișca în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Se menține fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție din ***** seria nr. MAI***** și decizia de sancționare din ***** , prin care în privința Elenei Zavelișca a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Președintele ședinței,
Judecător Vitalie Fachira